

[* si@schillerinstitut.dk](mailto:si@schillerinstitut.dk) * www.schillerinstitut.dk *

Verden på randen af en atomar afgrund: Flere og flere offentlige personer finder modet til at sige sandheden

Af Helga Zepp-LaRouche

8. august 2015 – Alt imens tegnene på, at den amerikanske regering og NATO forbereder en militær konfrontation med Rusland og Kina – muligvis allerede i denne eller næste måned – ikke længere kan overses, finder flere og flere fremtrædende personligheder, ganske vist i sidste minut før katastrofen, modet til at bryde igennem den af medier og politik orkestrerede teaterforestilling, ved hjælp af hvilken man, gennem sort propaganda, forsøger at forberede befolkningen på krig. »The Guns of August«, augusts kanoner, den militære oprustning til den Tredje og, som formanden for Dumaen kaldte det, menneskeheds sidste, Verdenskrig, er i fuld gang. Men løsningen er ligeledes inden for rækkevidde.

Det er meget bemærkelsesværdigt, at en tidligere NATO-kommandant udtaler sig på følgende måde: Den italienske generaløjtnant Fabio Mini, forhenværende generalstabschef for NATO's sydlige kommando og kommandant for KFOR i Kosova, kom over for websiden »Critica Scientifica« med en klar advarsel om, at den aktuelt eskalerende »Verdenskrig« er i færd med at blive optrappet til en atomar konfrontation og satte denne dynamik i forbindelse med finansmarkedernes kontrol over nationalstaterne. Han advarede om, at begrænsede krige i dag ikke engang er teoretisk mulige, og at alle konflikter – fra de baltiske staters Kolde Krig mod Rusland, over Ukraine og til Syrien og Yemen og sluttelig alle »småkrige« - refererer til, at vi ikke først må regne med en ny, total konflikt, men at vi derimod allerede sidder i til halsen i én.

»Det, der aftegner sig i Asien med det strategiske 'omdrejningspunkt Stillehavet',« iflg. general Mini, »er

måske det tydeligste tegn på, at perspektivet om en eksplosion som i Anden Verdenskrig er meget sandsynligt på denne krigsskueplads. Ikke så meget, fordi der sendes hangarskibe og raketter derhen (hvilket rent faktisk netop finder sted), men fordi det er forberedelsen til en verdenskrig, og sluttelig den uundgåelige atomare konfrontation, som man her forbereder. Det betyder ikke, at den straks vil finde sted, men jo længere, forberedelsen varer, og jo flere ressourcer, der investeres i våbensystemerne, desto flere asiatiske og vestlige hjerner vil tænke i denne retning.«

I anledning af 70-året for nedkastningen af atombomberne over Hiroshima og Nagasaki har en hel række fremtrædende personer udtalt sig om den presserende nødvendighed af at bandlyse og afskaffe atomvåben pga. deres potentielle evne til at udslutte hele vores art, og her frem for alt, interessant nok, den japanske premierminister Abe, men også den eventuelt kommende leder af det britiske Labour Party, Jeremy Corbyn, såvel som også Mikhail Gorbatsjov. Gorbatsjov advarede om, at han var meget bekymret over faren for en atomkrig, og at det kunne være, vi ikke ville overleve det kommende år, hvis en eller anden mistede fatningen i denne ophedede situation.

I *New York Observer* skriver den amerikanske journalist Jack Hanick under overskriften, »Kan USA standse en krig med Rusland«, at USA forbereder en krig mod Rusland. Men, at Rusland er rustet til denne krig og vil bringe den til Amerika, som Bear-bombeflyene ud for den californiske kyst den 4. juli havde vist. De amerikanske medier af alle farver kom ikke med nogen kritisk

analyse, der sagde, at det var nødvendigt at tage de russiske argumenter alvorligt, hvis man ville undgå alvorlige konsekvenser. USA bevæger sig mere og mere hen imod en krig med Rusland, skrev han, og demokrater og republikanere forsøger at overgå hinanden i stærke taler, men historien er fuld af eksempler på mislykkede forsøg på at erobre Rusland; Napoleon og Hitler er blot de seneste eksempler.

Det mest spektakulære interview, næst efter general Mini, kommer fra den tidligere chef for den amerikanske militæretterretningstjeneste (DIA), Michael Flynn, i Tv-kanalen *Al Jazeera*s program »Head to Head«. Her erklærede Flynn over for sin interviewer Mehdi Hasan, at han ikke alene havde studeret et memorandum fra DIA fra 2012, iflg. hvilket Vesten havde støttet skabelsen af en Islamisk Stat i Syrien; men at Det Hvide Hus' støtte til radikale jihadister, som dernæst forvandlede sig til ISIL og Al-Nusra, ikke var en fejlregning, men at det var en bevidst beslutning at spille dette kort.

Hasan oplæste under udsendelsen relevante passager af memorandaet fra 2012, der netop var blevet offentliggjort gennem FOIA-processen. Heri hedder det, at »der er mulighed for at etablere en erklæret eller ikke-erklæret, salafistisk enklave i det østlige Syrien, og det netop er det, som sponsorerne af oppositionen ønsker for at isolere Assadregimet.«

I interviewet spurgte Hasan gentagne gange, om den amerikanske regering havde lukket øjnene for rapporten, hvortil Flynn gentagne gange understregede, at dette var en bevidst beslutning. Tidligere offentliggørelser af denne DIA-rapport omtalte, at den amerikanske regering havde organiseret bevæbningen af Al-Qaeda, Al-Nusra, det Muslimske Broderskab og ISIS, vel vidende, at disse organisationer havde til hensigt at opbygge et kalifat i det østlige Syrien og Irak for således at styrte Assadregeringen. Flynn understregede, at DIA ikke alene frembragte dette memoranda i 2012, men at de i Det Hvide Hus og det Nationale Sikkerhedsråd gentagne gange havde omtalt og advaret om de konsekvenser, som bevæbning af denne organisation ville få.

Dette interview har en overordentligt aktuel, eksplosiv kraft, for tre dage efter, at den amerikanske Kongres den 29. juli var gået på sommerpause, ændrede præsident Obama – naturligvis uden den af Forfatningen krævede godkendelse fra Kongressen – reglerne for det amerikanske luftvåbens indsats i Syrien således, at det fremover også skulle være tilladt at forsvare de amerikansk uddannede oprørere (55 mand!) imod enhver, altså også imod det syriske luftvåben. Dermed ligger vejen til et militærangreb mod Syrien i praksis åben.

Netop dette blev, i september 2013, bogstavelig talt forhindret i sidste øjeblik, da den af Flynn særdeles velorienterede generalstabschef Dempsey havde foretræde for Obama umiddelbart før den beordrede militæroperation imod Syrien og her advarede ham om, at det ville betyde en rigsretssag, hvis han ikke indhentede Kongressens tilladelse til krigen. Obama så sig nødsaget til at spørge Kongressen, og den stemte imod operationen, der havde uoverskuelige konsekvenser.

At Flynn i denne situation bringer sandheden om baggrunden for ISIS-terroristernes udviklingshistorie ud til offentligheden er tydeligvis af største, strategiske betydning. For i dag, ligesom for to år siden, truer forsøget på at styrte Assadregeringen ved hjælp af islamiske terrorister med at udløse en konfrontation i hele regionen, og videre endnu. Den russiske udenrigsminister Lavrov advarede omgående om, at militærangreb imod den syriske hær ville komplicere kampen mod ISIS og bemærkede ironisk, at de fleste af de »moderate« oprørere, som er blevet uddannet af USA, kort tid efter gik over til terroristerne. Samtidig gav den russiske præsident Putin den tyrkiske præsident Erdogan en skarp advarsel om, at dennes bombardering af kurderne i Syrien udgjorde en fare for kampen mod ISIS. Rusland opretholder i Syrien havnen Tartus, der, i tilfælde af, at Assad blev styrtet, ville falde i ISIS' hænder.

Det er i bogstavelig forstand et i minut i tolv for at få en offentlig debat om den mislykkede politik i Sydvestasien, hvis vi skal forhindre en eskalering til den helt store katastrofe. For ødelæggelsens spor fører fra Irak, imod hvilket land man uden at have en grund førte en krig, der var bygget op omkring løgne, videre over Afghanistan til Libyen, Syrien og Yemen. Jeremy Corbyn, den mulige nye chef for Labour-partiet, krævede straks, at Tony Blair skulle stå til ansvar for krigsforbrydelser, hvis Chilcot-rapporten påviste hans skyld i at bringe krigen i stand. Hvad der i alle tilfælde er bevist er den totalt fejlslagne politik med regimeskift i denne region ved hjælp af terrorister, som man dernæst bombarderer, for således at producere nye terrorister.

Frem til september måned vil NATO afholde en række øvelser, herunder en ved navn *Trident Juncture 15*, den største øvelse af sin art i 25 år. Under denne øvelse vil man bl.a. simulere et atomangreb mod Rusland. I det samme tidsrum bliver i USA generalstabschef [Martin] Dempsey og nogle andre, højtplacerede militærfolk erstattet af efterfølgere, af hvilke nogle allerede har erklæret, at Rusland er USA's fjende nummer 1.

Menneskeheden har endnu aldrig befundet sig så nær ved randen af sin egen, potentielle udslettelse. Det er livsvigtigt, at Tyskland og alle andre europæiske nationer med al tydelighed gør det klart, at de ikke har nogen andel i en eventuel krig imod Rusland og Kina.

Der er en hel del forholdsregler, der kan gribes til. Til disse hører det omgående ophør af sanktionerne mod Rusland, den omgående bandlysning og afrustning af atomvåben – og frem for alt de atomvåben, der er opstillet i Europa – og en ærlig diskussion om den mislykkede politik i Sydvestasien i betragtning af DIA's memo.

Lige så presserende er det at sætte løsningen på de strategiske udfordringer, der truer hele menneskeheden, på dagsordenen, som f.eks. terrorisme, flygtningekatastroferne, tørke, hungersnød osv., for hvis løsning et samarbejde med Rusland og Kina er afgørende. Vi har presserende behov for statsborgere, der ikke længere overlader det til middelmådige regeringer, der på slæb efter Storbritannien og USA går i søvne, lige lukt ind i Tredje Verdenskrig.